

Sygn. akt. **II K 89/18**

## WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Lipnie Wydział II Karny w składzie:

**Przewodniczący: SSR Dorota Aleksyńska**

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Korowicka

w obecności Prokuratora Rejonowego w Lipnie Alicji Cichosz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lipca 2018r.

sprawy **A. K.** (...)

(...)

skazanego prawomocnymi wyrokami w sprawach:

I. **II K 244/16 Sądu Rejonowego w Lipnie**, wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2017r. za czyny z art. 178 a § 1kk na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, a także świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 6 000 złotych, zasądzono od skazanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych, obciążając go wydatkami poniesionymi w toku postępowania w wysokości 180 złotych.

Kara nie wykonana.

II. **II K 744/17 Sądu Rejonowego w Lipnie**, wyrokiem nakazowym z dnia 6 lutego 2018r. za czyn z art.286 §1 kk na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, nałożono na skazanego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz N. P. i D. P. kwoty 1 300,00 złotych, zwolniono oskarżonego pod ponoszenia kosztów sądowych.

Kara nie wykonana.

### **ORZĘKA**

I. na podstawie art.85§1 i 2 kk i art.85a kk w zw. z art. 86§1 kk w zw. z art.87§1kk łączy skazanemu A. K. kary ograniczenia wolności wymierzone wyrokami wydanymi przez Sąd Rejonowy w Lipnie w sprawach o sygnaturach akt IIK244/16 i IIK744/17 z karą pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Lipnie w sprawie o sygnaturze akt IIK244/16, przyjmując, że jeden miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności i wymierza mu **łącznie karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności;**

II. uznaje, iż w pozostałych częściach połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

III. wydatkami w sprawie wydania wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 89/18

# UZASADNIENIE

**A. K.** został skazany prawomocnymi wyrokami w ośmiu sprawach, co zostało stwierdzone po przeprowadzeniu dowodu z karty karnej (vide k. 10-10v) dotyczącej skazanego. Orzekając w przedmiocie wydania wyroku łącznego Sąd uwzględnił następujące wyroki wydane wobec skazanego:

I. **II K 244/16 Sądu Rejonowego w Lipnie**, wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2017r. za czyny z art. 178 a § 1kk A. K. został skazany na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, ponadto orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, a także świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 6 000 złotych, zasądzono od skazanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych, obciążając go wydatkami poniesionymi w toku postępowania w wysokości 180 złotych.

**dowód:** wyrok Sądu Rejonowego w Lipnie z dnia 20 kwietnia 2017r. w sprawie o sygn. akt II K 244/16 K. 25-25v;

II. **II K 744/17 Sądu Rejonowego w Lipnie**, wyrokiem nakazowym z dnia 6 lutego 2018r. za czyn z art.286 §1 kk A. K. został skazany na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, nałożono na skazanego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz N. P. i D. P. kwoty 1 300,00 złotych, zwolniono oskarżonego pod ponoszenia kosztów sądowych.

**dowód:** wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Lipnie z dnia 6 lutego 2018r. w sprawie o sygn. akt II K 744/17 k. 27;

Sąd uwzględnił przy orzekaniu kary łącznej jedynie wyroki wydane po wydaniu wobec skazanego wyroku łącznego w sprawie IIK128/13 którą to karę skazany w całości odbył.

Zgodnie z brzmieniem art. 569§1kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu, przy czym, na podstawie art. 570 kpk, wyrok łączny Sąd wydaje z urzędu lub na wniosek skazanego lub prokuratora. W przedmiotowej sprawie postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego A. K. zostało wszczęte na wniosek kuratora sądowego z dnia 17 marca 2018 roku.

Podkreślić należy, iż w niniejszej sprawie zastosowanie mają obecnie obowiązujące uregulowania dotyczące wymierzania kary łącznej, tj. przepisy art. 85 – 89a kk w brzmieniu nadanym im ustawą dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015, poz. 396), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015r. (następnie ustawą z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2016 r., poz. 437, która weszła w życie z dniem 15 kwietnia 2016 r.), jako że na konieczność stosowania przepisów aktualnie obowiązujących wskazuje analiza przepisu art. 19 ust. 1 wzmiankowanej ustawy nowelizującej kodeks karny z dnia 20 lutego 2015 r., który to stanowi, iż przepisów rozdziału IX kk, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Uwzględniając brzmienie art. 19 ust. 1 ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015r. należało w stosunku do skazanego A. K. stosować przepisy obecnie obowiązujące, jako że wszystkie wyroki, które Sąd wziął pod uwagę w niniejszym postępowaniu, zapadły po dniu 1 lipca 2015 roku.

Sąd pragnie podkreślić, iż przesłanki materialnoprawne orzeczenia kary łącznej formułuje art.85§ 1 kk, zgodnie z którym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd **orzeka** karę łączną, przy czym, zgodnie z § 2 cytowanego przepisu, podstawą orzeczenia

kary łącznej **sq wymierzone i podlegające wykonaniu**, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

W art. 85 § 2 kk ustawodawca wprowadza zatem ważne zastrzeżenie, zgodnie z którym wyklucza łączenie kar w całości wykonanych, jak również kar uznanych za wykonane. Łączeniu podlegają jedynie **kary wymierzone i podlegające wykonaniu**. W piśmiennictwie prawniczym wskazuje się, że chodzi tu o takie **kary, w stosunku do których nie została zakończona procedura ich wykonania**.

Uzasadniając decyzję merytoryczną wydaną przez Sąd orzekający w pierwszej instancji w niniejszej sprawie warto wskazać, iż wobec skazanego wymierzono następujące kary:

- w sprawie **II 244/16** – kara 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności;
- w sprawie **II K 744/17** – kara 1 roku ograniczenia wolności.

Powyższe kary **nie zostały wykonane**.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż wszystkie wcześniej wydane wobec skazanego wyroki, w szczególności wyrok łączny Sądu Rejonowego w Lipnie z dnia 26 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 128/13, zostały w całości wykonane, a zatem w tymże zakresie procedura wykonania orzeczonych wobec skazanego kar została zakończona.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk oraz art. 87 § 1 kk połączył wobec skazanego A. K. kary ograniczenia wolności wymierzone wyrokami wydanymi przez Sąd Rejonowy w Lipnie w sprawach o sygnaturach akt IIK244/16 i IIK744/17 z karą pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Lipnie w sprawie o sygnaturze akt IIK 244/16, przyjmując, że jeden miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności i wymierzył mu **łączną karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności**.

Granice, w jakich Sąd orzeka karę łączną, wyznaczone zostały przez art. 86 § 1 kk. Zgodnie z nim Sąd wymierza karę łączną w granicach **od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy**, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zatem minimum stanowi najsurowsza z wymierzonych kar za poszczególne przestępstwa, zaś maksimum – suma łączonych kar (ze wskazanymi granicami, których nie należy przekroczyć).

W przedmiotowej sprawie – po zastosowaniu przelicznika z art. 87 § 1 kk, zgodnie z którym miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności - Sąd mógł orzec w stosunku do skazanego karę łączną od 9 miesięcy pozbawienia wolności do 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając o wymiarze kary łącznej, Sąd nie zastosował zasady pełnej absorpcji, bowiem orzeczenie kary łącznej w wymiarze 9 miesięcy pozbawienia wolności – przy tak wielokrotnej karalności skazanego A. K. i jego wysoce niewłaściwym zachowaniu – byłoby to rażąco niewspółmiernie łagodne i klójące się tzw. społecznym poczuciem sprawiedliwości, a także mogłoby tworzyć wrażenie nieuzasadnionego pobłażania sprawcy, który dopuścił się przecież licznych, poważnych gatunkowo czynów, a także mogłoby to kreować w świadomości społecznej swoistą zachętę do podejmowania takich penalizowanych działań, z uwagi na zbyt niskie efektywnie realizowane konsekwencje prawnokarne wobec sprawcy rzeczonych, bardzo poważnych przestępstw. Słusznie przy tym akcentuje się w orzecznictwie, iż zasadę pełnej absorpcji stosuje się wyjątkowo, gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia do jednego przestępstwa jak w wypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw i gdy nie ma potrzeby podwyższenia progu represji karnej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 27 sierpnia 2015 r., II AKa 138/15, w: LEX nr 1927524), a także, iż: wymierzając karę łączną, stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowy i podmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast oparcie wymiaru tej kary na zasadzie kumulacji lub absorpcji traktować należy jako

rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia ( wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 czerwca 2015 r., II AKa 101/15, opubl. w: Krakowskie Zeszyty Sądowe 2015/6/80). Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd oparł wymiar kary łącznej na zasadzie asperacji, orzekając wobec skazanego A. K. karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną, Sąd kierował się również dyspozycją zawartą w art. 85a kk, zgodnie z którą orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę łączną, Sąd wziął pod uwagę wywiady środowiskowe o skazanym. Wynika z nich, iż skazany nie znajduje się obecnie w zainteresowaniu policji miejscowej. A. K. zarejestrowany jest w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. W środowisku lokalnym ustalono, iż skazany jest widywany pod wpływem alkoholu, nie jest też zbyt lubiany w społeczności lokalnej. Z posiadanych przez kuratora informacji wynika, iż A. K. nie płaci alimentów na dzieci od dłuższego czasu.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd wziął również pod uwagę wielokrotną karalność skazanego, jego postawę, właściwości i warunki osobiste, jego tryb życia przed osadzeniem. Sąd Rejonowy w Lipnie przeprowadził dowód z karty karnej, z której wynika, A. K. został prawomocnie skazany w ośmiu sprawach.

Należy podkreślić , iż skazany w sprawie IIK 244/16 nie odbył jeszcze krótkotrwałej kary 2 miesięcy pozbawienia wolności kary pomimo iż wyrok uprawomocnił się 10.06.2017r. Skazany w tej sprawie złożył wniosek o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności i kary ograniczenia wolności. Sąd nie uwzględnił wniosku skazanego o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności postanowieniami z dnia 21.09.2017 r w sprawie IIKo 477/17 i z dnia 25.04.2018r w sprawie IIKo29/18 . Ostatnie postanowienie zostało utrzymane w mocy postanowieniem SO we Włocławku IIKzw 107/18 w dniu 15.06.2018r zaś kolejny wniosek o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności wpłynął do SR w Lipnie w dniu 22.06.2018r ( zaś datowany jest 15.06.2018) .

Sąd pragnie podkreślić, iż postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego A. K. zostało wszczęte na wniosek kuratora sądowego. Nie składał go zatem skazany, dla którego rozstrzygnięcie tutejszego Sądu w tymże zakresie nie pozostaje do końca korzystne (kara łączna – bezwzględna kara 1 roku pozbawienia wolności). Sąd - na skutek wniosku w przedmiocie wydania wyroku łącznego – zobligowany jest bowiem do dokonania analizy wszystkich zapadłych wobec skazanego wyroków, a także wydania właściwego, słusznego i zgodnego z obowiązującymi przepisami prawa rozstrzygnięcia merytorycznego. Co więcej, użyte w art. 85 § 2 kk sformułowanie "orzeka" jednoznacznie wskazuje na to, iż w wypadku spełnienia przesłanek do orzeczenia kary łącznej sąd rozpoznający wniosek **zobowiązany jest do jej orzeczenia**. Warto również wskazać, iż zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie i orzecznictwie kara łączna jako szczególna kara wymierzana niejako „na nowo” powinna stanowić syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą i celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione przez niego czyny i jako taka nie może i w żadnym wypadku **nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego**, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielu przestępstw. Na marginesie należy także zauważyć, że co do zasady **taki stan rzeczy może w wyroku łącznym nawet pogorszyć sytuację skazanego**, co miało miejsce na gruncie niniejszej sprawy.

Wydatkami w sprawie wydania wyroku łącznego Sąd obciążył Skarb Państwa.